

ENTR'ART

KUNSTENPARCOURS VOOR ALLE ZINTUIGEN

20 - 21 september 2008

VERSLAG

Kunstenparcours voor alle zintuigen

De idee van Entr'Art is vorig jaar ontstaan door een toevallig gesprek tijdens de Herfstdrink van het buurtcomité "de Entrepreneurs". Een gesprek dat ging over het feit dat onze buurt eigenlijk heel rijk was aan creatieve geesten. Heel wat kunstenaars uit de meest verscheidene disciplines bleken hier op amper een paar straten oppervlakte te wonen.

Daaruit groeide de idee dat het fantastisch zou zijn die kunstenaars samen te brengen in een project van en voor de buurt. Misschien vonden ook veel kunstenaars het wel leuk om elkaar eens te ontmoeten. Velen wonen soms in dezelfde straat zonder dat ze weet hebben van elkaar. Ook het contact tussen de kunstenaars en de buurt zou drempelverlagend werken omdat door het onderlinge contact de mensen met allerlei kunstvormen in contact komen. Er is immers tegenwoordig heel wat te doen rond het verlagen van de drempel om mensen in contact te brengen met kunst en cultuur.

Daarom dachten we: "Waarom proberen we niet naar de mensen toe te gaan door met de kunstenaars uit de buurt iets te organiseren in de buurt."

Het idee kwam op de vergadering van de Entrepreneurs, waar met heel veel enthousiasme gereageerd werd. Het werd inderdaad tijd om in de buurt nog eens een cultureel evenement op te starten. Er waren al enkele initiatieven met succes in de buurt georganiseerd tot grote voldoening voor velen uit de buurt, maar dat was al een paar jaren geleden, dus de tijd was rijp voor een nieuw project.

Er waren direct verschillende leden van de Entrepreneurs die zich spontaan melden om samen een werkgroep te vormen om de schouders onder het project te steken. De werkgroep werd gevormd en noemde zichzelf Entr'Amis: ENTR'ART kon van start gaan.

Via, via, via werden andere buurtcomités, kunstenaars, organisaties, sympathisanten, ... aangesproken. We konden zo niet minder dan een 80-tal bekende en minder bekende kunstenaars uit heel verschillende disciplines lokaliseren op amper enkele straten van elkaar. Overal werd enthousiast op het initiatief gereageerd omdat we met de idee van "gesamtkunstwerken" een platform creëerden om verschillende kunstdisciplines met elkaar in contact te brengen en samen iets te creëren.

Het basisthema rond de gesamtkunstwerken werd al vlug gezocht in EMOTIE. In de kunst draait het immers toch heel vaak om emotie, zowel voor de kunstenaar als voor het publiek.

Alleen, emotie was zo'n breed begrip en tegelijk zochten we naar een invalshoek om voor een minder ervaren publiek de drempel van het kunstgebeuren effectief te verlagen. Dit bracht ons bij film, waarschijnlijk, samen met muziek, de meest toegankelijke invalshoek naar cultuur. Film als inspiratiebron gebruiken voor de gesamtkunstwerken diende twee doelen: 1. De drempel verlagen – 2. De emotie sturen.

De herkenning van de film(titel) zou het ook voor het publiek mogelijks gemakkelijker maken om de gesamtkunstwerken te begrijpen, te herkennen, te plaatsen. Tegelijk kon een film, die als uitgangspunt voor een gesamtkunstwerk gebruikt werd, het werk of performance of installatie binnen een bepaalde emotionele context plaatsen.

De films waren dus eigenlijk maar een voorwendsel om rond bepaalde emoties te werken en de herkenning te vergemakkelijken. Alles in en rond een bepaalde film kon dus als inspiratiebron dienen: bepaalde beelden, de muziek, bepaalde emoties die opgeroepen worden door situaties of de beeldvorming, het verhaal, de acteurs of actrices, gebeurtenissen rond de film, achtergronden, waarom is de film gemaakt, ...

De gesamtkunstwerken, installaties, performances, ... zouden we dankzij de verschillende kunst disciplines kunnen uitwerken naar alle zintuigen: horen, zien, voelen, ruiken, smaken. Vandaar dat we het kunstenevent ook zo zijn gaan noemen: "Entr'Art: een kunstenparcours voor alle zintuigen".

Ontmoetingsbrunch Kunstenaars 20 april 2008

Na het lokaliseren van heel wat kunstenaars in onze buurt werden die kunstenaars uitgenodigd om elkaar te ontmoeten met het vooruitzicht elkaar te vinden in één van de voorgestelde projecten en er een kruisbestuiving kon plaatsvinden.

Het was natuurlijk onmogelijk om alle kunstenaars op één dag samen te brengen, er zijn altijd mensen die op dat moment andere verplichtingen hebben. Maar zelfs bij de kunstenaars die niet konden aanwezig zijn was het enthousiasme ook groot en wilden de meeste toch meewerken aan het project en mee instappen in bepaalde projectgroepen die gevormd zouden worden op de brunch.

Er waren een 40-tal geïnteresseerde, nieuwsgierige kunstenaars aanwezig die kwamen snuffelen om mee in ons project stappen, benieuwd hoe de andere kunstenaar er tegenoverstond. De kunstenaars, van allerlei pluimage (schilders, muzikanten, acteurs,...), vonden elkaar in een handomdraai. Het enthousiasme bij de kunstenaars bleek groot om van start te gaan. Doel van de brunch om hen samen te brengen en kleine projectgroepen te vormen om op die manier in het weekend van 20-21 september tot gesamtkunstwerken te komen, een kruisbestuiving tussen de verschillende kunst disciplines te realiseren, was duidelijk geslaagd.

Er werd aan de kunstenaars gevraagd om in een "eerste opwelling" een aantal ideeën rond de voorgestelde films naar voor te brengen, wat al direct de "goesting" van de kunstenaars illustreerde. Heel wat ideeën werden uitgewisseld en al vlug werden groepen en groepjes gevormd rond de voorgestelde films.

Iedere projectgroep kreeg een coach toegewezen vanuit onze organisatie, Entr'Amis, die de kunstenaars verder zouden begeleiden en het aanspreekpunt was voor de kunstenaars en de organisatie om alles vlot te kunnen laten verlopen tot 20/21 september.

Entr'Art kon nu écht van start gaan.

De voorbereiding

Al vlug werd duidelijk dat de organisatie groter werd dan wij oorspronkelijk hadden ingeschat. We kregen niet te maken met een organisatie met een 10 tot 20 kunstenaars, maar niet minder dan 50 kunstenaars hadden elkaar gevonden. Toch bleef de doelstelling gelijk om een kwaliteitsvol event op poten te zetten, zowel voor de kunstenaars als voor het publiek. Ook al bleek het verkrijgen van subsidies of sponsoring verre van gemakkelijk. Voor de meeste subsidies waren we eigenlijk te laat met het project begonnen om ze nog tijdig aan te vragen, bovendien bleken we met het opzet dikwijls tussen twee stoelen te vallen. Sociaal-culturele ondersteunende instanties keek naar Kunst en Cultuur en omgekeerd om ons project te willen ondersteunen. Bij sponsors waren we in hun ogen nog een te groene onderneming om mee te stappen, we konden immers moeilijk bewijzen dat het allemaal de moeite zou lonen. Gelukkig kregen we wel onmiddellijk gehoor bij het Smak en Circa, waardoor we onmiddellijk een pak logistieke vragen van de kunstenaars konden oplossen. Ook in de buurt zelf kregen we overal onmiddellijk de gevraagde medewerking, de locaties die we voor ogen hadden om de projecten te laten doorgaan konden zonder veel moeite verkregen worden. Integendeel veel van deze mensen, eigenaars hielpen mee om de organisatie vlot te laten verlopen. Toen we ook de steun toegezegd kregen van het Departement Cultuur van de stad Gent bij monde van Dhr. Delasorte die zou voorstellen om ons ook financieel te ondersteunen, bleek alles voorhanden om onze doelstelling te bereiken. We hadden met de organisatie en de coaches er alles aan gedaan om het event mogelijk te maken, nu was het aan de kunstenaars.

20 – 21 september 2008

Ja, we hadden geluk, twee dagen stralend weer. Het is een niet onbelangrijk element om een event als Entr'Art, een parcours, te doen slagen.

Zaterdag 20 september, 10u, officiële opening van Entr'Art in de gebouwen van Kunst(h)art. Na een korte inleiding kon Luc Devos op zijn onnavolgbare manier Entr'Art voor geopend verklaren. En het begon wat schuchter zaterdagmorgen, maar tegen de middag en zeker 's namiddag kregen we een echte toeloop en dat is op zondag steeds verder doorgedaan, ondanks de concurrentie van de Historische Stoet in het centrum hadden we ook op zondag continue bezoekers, mooi verdeeld over de ganse periode. Beter kon het niet lopen voor een eersteling, waarbij de mensen uiteindelijk toch moesten afwachten wat het zou worden. We mochten over de beide dagen zo een 1600 bezoekers ontvangen.

Waren het twee warme dagen, dan kon dat evengoed gezegd worden over de sfeer die in de buurt heerste. Een gezellige warmmenselijke sfeer, mensen spraken elkaar voortdurend aan en hadden het samen over wat ze allemaal te zien kregen. Opvallend was ook dat het parcours bezocht werd door het hele gezin.

En dan het belangrijkste: de mensen waren echt tevreden met wat de kunstenaars hadden gecreëerd. De projecten, die hierna voorgesteld worden, verrasten menig bezoeker. Ze waren blij verrast dat hun burens kunstenaars op dit niveau acteerden. Bovendien was er heel veel variatie waardoor iedereen zich wel ergens kon in vinden en waarderen. De appreciatie was compleet. En dat was toch onze bedoeling: kunst onder de mensen brengen en proberen de vonk te doen overslaan. De buurt, de bezoekers waren duidelijk rijp voor dit soort kunst en cultuurevenement. Er werd voortdurend naar een volgende editie of volgend kunst of cultuurinitiatief gevraagd. En dat zal er op een of andere manier wel komen want ook de kunstenaars zelf waren ongelooflijk enthousiast, zowel tijdens de maanden naar het event toe als op het Entr'Art-weekend zelf. Ook zij zijn vragende partij om verder initiatieven in de buurt op te zetten. Bovendien zijn heel wat contacten gelegd die zowel vriendschap als gezamenlijke projecten tussen kunstenaars hebben opgeleverd. M.a.w. Entr'Art = geslaagd!

De Projecten

Het parcours bestond uit een, op een relatief kleine loopafstand van elkaar, verzameling van 14 verschillende gesamt-kunstwerken opgesteld in de weerhouden 16 locaties, er was een Entr'Artbar en een loungelocatie voor het eind-event op zondag. Alle info kon verkregen worden op de startlocatie bij Kunsthart, waar iedereen een plannetje en info over de tentoongestelde projectengesamt-kunstwerken meekreeg.

1. Amélie Poulin

Een authentiek stukje Parijs in de Scheldestraat. De toeschouwer waande zich even in het Parijs van de jaren '60 en ontdekte in deze sfeer hoe kunstenaars elkaar over de grenzen van hun discipline hadden ontmoet en een uitdaging voor zichzelf hadden gecreëerd, waarbinnen emotie een belangrijke rol speelde. De kunstenaars wensten binnen een Parijse sfeer de toeschouwer te ontroeren door een straat van verwondering te creëren. Dat ze daar in geslaagd waren was het minste wat men kon zeggen van een wel heel enthousiaste groep kunstenaars. De vele prachtige foto's waren niet alleen

onderdeel van het gesamtkunstewerk, maar maakten ons gelijk getuige van de weg die de kunstenaarsgroep had afgelegd om dit werk ook samen te realiseren.

De groep had er alles aan gedaan om van de positieve boodschap, die ze vanuit de verscheidenheid van hun kunstdisciplines en hun werken wilden declameren, ook een beleving te maken voor de toeschouwer, het publiek had hier letterlijk alle zintuigen nodig.

Ann Pottie (glaskunst)
Ariane Meulenberg (Beeldhouwkunst)
Geertrui Decoodt (schilder - tekenaar)
Martine Bulté (fotografe, foodkunstenaar)
Miet Crabbé (fotografe en mode-ontwerpster)
Charlotte Monteyne (danseres)
Lieve Jacob (tekstielkunst)
Katy Lambrechts (tekstielkunst)
Frederik Willems (haarkunst)

2. Dogville

De kunstenaarsgroep die rond Dogville werkten, presenteerden hun werk in een wel heel uitzonderlijke locatie: de rokerij van het vroegere vleesverwerkende bedrijf Supercaro. De bizarre ruimtes in het oude gebouw werden als locatie volledig geïntegreerd in het gepresenteerde werk.

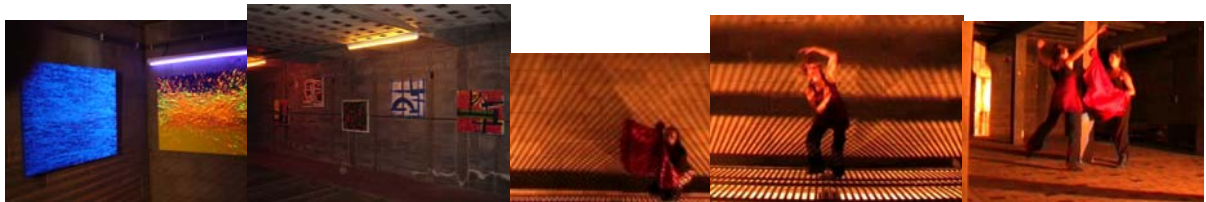
Het belangrijkste thema dat uit de film Dogville werd gedistilleerd was MANIPULATIE.

Het project werd een verhaal over zowel fictie als realiteit, wat is waar, wat niet? Wie manipuleert wie? Wat zijn de reacties op de houding en handelingen van anderen? Lukt een handeling een handeling uit? Bewust of onbewust? ...

Het werd een verhaal, een mengeling van realiteit en fictie over onderlinge relaties tussen de kunstenaars bij de verwezenlijking van Entr'Art. Poëzie, videokunst en schilderkunst die het publiek liet zien en horen wat ze niet echt zagen: ... manipulatie of niet, een eerlijke emotie of niet ... In samenwerking met De Ingang, die gelijktijdig hun open deur hielden, werd een choreografie

uitgewerkt rond manipulatie. Manipulatie met al dan niet reële figuren, wie heeft wie of wat beïnvloed? Wie of wat handelde eerst, welke handeling was daarvan het gevolg, ... De choreografie was te zien bij De Ingang - de film van de choreografie op de Dogville-locatie

Geertrui Daem (schrijfster, beeldend kunstenaar, actrice)
Katrín Verlende (actrice, regisseur)
Katleen Deleu (beeldend kunstenaar)
Véronique Dacroës (figurentheater)
Reintje Callebaut (dans)
Vincent Obert (schilder/schrijver)
Luc Schreyen (beeldend kunstenaar)
Jean Meirlaen (lichtkunstenaar)

3. Pulp Fiction

De film 'Pulp Fiction' roept tegenstrijdige gevoelens op. Is de prent een ode aan het rauwe geweld en de zinloze wreedheid? Of is de film eerder een hedendaagse, moderne 'western' die complexe slechteriken op ironische en zelfs humoristische wijze in beeld zet.

Die dubbelzinnigheid – wat trekt je aan, wat stoot je af in de film? – was een geladenheid die ten volle werd uitgespeeld. In de film zijn er drie afzonderlijke verhalen 'ad random' door elkaar heen gemonteerd en zo vormden zij een uniek filmgeheel. Dit was het vertrekpunt voor het gezamenlijke kunstwerk.

In de "catacomben" van het Astranova-gebouw kon het publiek meewerken aan het kunstwerk in een perfecte interactie. Drie grote blokken of kubussen, waarop kleurige tekeningen en grafische voorstellingen waren aangebracht, konden naast of bovenop elkaar gestapeld worden. Op die manier vormden zij (de sequentie van) een reuzengroot stripverhaal dat door het publiek naar believen kon veranderd of dooreengegoid worden. Door de kubussen door elkaar te halen en te stapelen kreeg het geheel een surrealistische of bijna absurde ondertoon. Met dit gezamenlijk kunstwerk kon iedere bezoeker zijn eigen 'pulp-fictie' creëren.

Mario Boon
Mia De Vos
Sam Ryckewaert
Annemie Diegenant

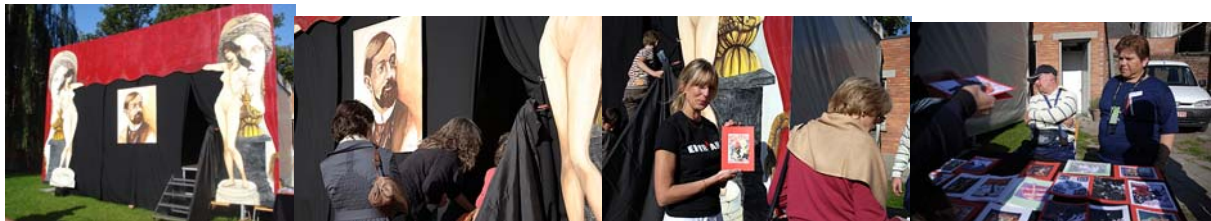

4. Moulin Rouge

Moulin Rouge werd een project dat door enkele kunstenaars samen met de lesgevers en curcisten van Kunsthart werd gerealiseerd. The show must go on, de soundtrack van de film "Moulin Rouge", was de algemene idee die in het gesamtkunstwerk weerspiegelt werd. Getuige hiervan was een dansperformance op een nieuw voor de gelegenheid gecomponeerd werk. Centraal in het beeldend werk stond de figuur van Henri de Toulouse-Lautrec. Hij was de decadente aristocraat die er genoeg in schepte de vunzigheid, politieke wanorde, de hypocrisie en de eenzaamheid in zijn tijd uit te beelden zonder te moraliseren, zonder pretentieuze commentaar en dat was wat ook hier gebracht werd.

Het publiek werd uitgenodigd een voyeuristische blik te werpen op de schoonheid en de ijdelheid en te laten participeren in vrijblijvend entertainment en decadentie met voornoemde muziek en beeld, in en op een podium waarbij men het gevoel had achter de schermen te mogen kijken.

Tom Dejonckheere
Frank Clarysse
Leonel Van Overbeke
Pascal Van de Walle
Rita Coppens
Osiris Vlerick

5. Dancer in the Dark

Achter één van de prachtige gevels die de wijk rijk is werd men in de duisternis ondergedompeld. Bij het gezamenlijke project rond Dancer in the Dark waren de kunstenaars vertrokken van het wegdeemsterende zicht van het hoofdpersonage van de film en de vlucht in een imaginaire wereld, die een eigen interpretatie geeft van de werkelijkheid.

In de verduisterde ruimte werden een aantal oude kasten, commodes, ... met een glazen stolp gepositioneerd. Op de gebogen wand van de stolp werd, met een bepaalde frequentie, een beeld geprojecteerd. Het geheel van de opstelling, het schaarse licht en de beelden creëerden een bevreemdende sfeer. Een geluidsband die met een bepaald ritme het geheel ondersteunde toonde de relatie of de afstand tussen de verschillende beelden.

Het werk spande zich op tussen een aantal thema's zoals 'zien/niet-zien', 'duisternis/licht', 'realiteit/fantasie' en verkende via een 'fantastische' catalogus van weergaves van al dan niet bestaande of realistische voorwerpen of figuren de mogelijkheden van deze tegengestelde thema's.

De lange rijen voor het huis waar Dancer in the Dark voorgesteld werd, toonden niet alleen de beangstelling voor dit werk maar waren tegelijk stille getuigen van het groot aantal mensen dat op Entr'Art was afgekomen.

Moska (grafisch kunstenaar)
Marnix Everaert (beeldend kunstenaar)
Vladimir Ivăneanu (beeldend kunstenaar)
Patrick Roelens (illustrator en cineast)

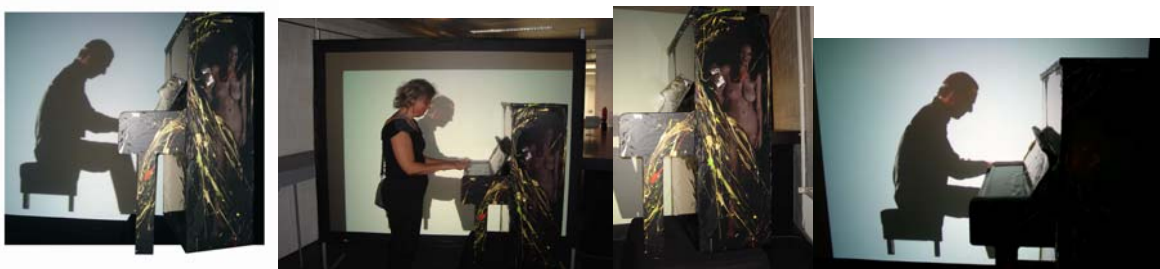
6. Chocolat

Chocolade wordt sinds lang geassocieerd met verleiden, stimuleren, bekoren, genot, feel good ervaring, ... Het was tijdens Entr'Art niet anders.

Chocolade was het instrument voor verleiding dat letterlijk werd bespeeld door een geprojecteerde, virtuele performer als onderdeel van het gesamtkunstwerk. De muzikant beroerde met vingervlugge virtuositeit het instrument, de piano die niet alleen de muziek van de verleiding weergaf maar ook de vorm van de verleiding gekregen had.

Dat de verleiding van chocolade zich in de hersenen afspeelt werd duidelijk gemaakt door aan te tonen hoe uw "mind" verpakt wordt door de reclame en de verpakkingen van chocolade, uitgewerkt in een serie collages van industriële verpakkingen.

Robert Hendriks (muzikant-pianist)
Veerle Bellemans (beeldend kunstenaar)
Luc Schreyen (beeldend kunstenaar)

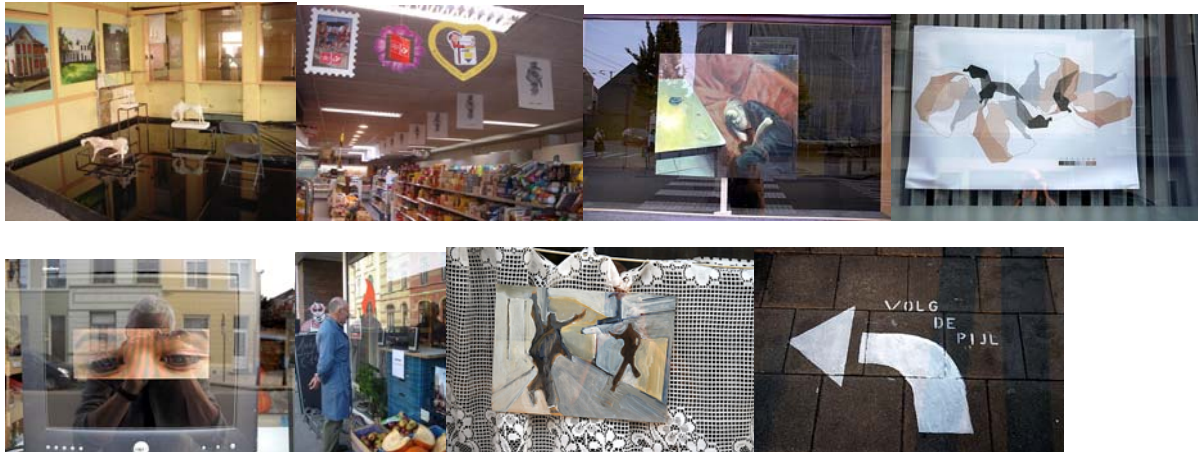

7. Underground

Een aantal van de onderwerpen in deze film die de kunstenaars inspireerden waren de verschillende werelden die met elkaar gelinkt zijn door kijkvensters. Ze verbeelden de tegenstelling tussen organisatie, structuur, chaos, realiteit en utopie, tussen het kapitalisme, communisme, de ideale wereld. Deelthema's waren de traditionele muziek, passie, leugen en waarheid, ... Het was hun bedoeling om binnen hun project de verhouding van deze werelden te evoceren.

Daarvoor hadden ze twee locaties uitgezocht die parallel liepen met deze werelden - een economisch centrum (de buurtwinkel) en de verdoken, verborgen wereld in een leegstaand café, met daartussen een weg die u voortdurend op het verkeerde been probeerde te brengen door allerlei teksten en tekens die op de grond waren geschilderd. De vele invalshoeken waarmee de film naar de maatschappij verwijst, bracht ook een grote verscheidenheid en variatie aan beeldend werk mee die door de kunstenaars gebracht werd op beide locaties. Passie en muziek kregen een hoogtepunt met de eerste uitvoering van een sonate voor cello en piano van de Roemeense componist en vroegere leraar van Maria Aeneculaesei die haar deze compositie naliet als artistieke erfgenaam. Een werk dat binnenkort op cd-dvd komt en waar vermoedelijk ook beelden van deze eerste uitvoering zullen toegevoegd worden.

Maria Aeneculaesei (cello)
 Paul Toorenvliet (beeldende kunsten)
 Sophie Martens (beeldende kunsten)
 Annouk Westerling (grafisch en beeldend kunstenaar)
 Maya Albert (actrice)

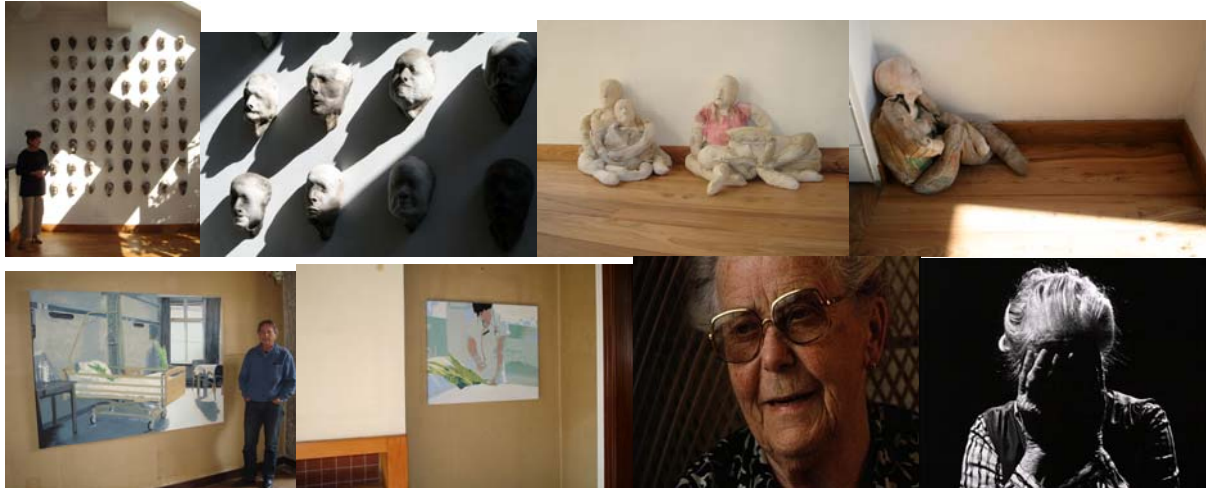
8. Testament

Misschien wel voor het publiek het meest aangrijpende op het parcours. Zij werden met het werk van deze kunstenaars wel even met de feiten geconfronteerd. Feiten waar ieder van ons ook mee te maken krijgt of zal krijgen en daarom waarschijnlijk ook de meest toegankelijke en begrijpelijke boodschap van de kunstwerken.

De film Testament van Lieven Debrauwer over zijn grootmoeder is een statement die door zijn verhalend karakter uiteraard onmiddellijk het publiek wist te bekoren, maar zette meteen ook de toon om de andere werken die, ook hier, op een dubbele locatie werden getoond te begrijpen en te plaatsen. Moeten wij er wel zo gelukkig mee zijn langer te leven zonder de verwachte levenskwaliteit verbonden aan die langere levensduur.

Het waren beelden die blijkbaar moeiteloos hun boodschap konden doorgeven en overtuigen..

Lieven Debrauwer (cineast)
 Lucas Paemen (schilder-beeldend kunstenaar)
 Annie Tollenaere (schilder-beeldend kunstenaar)

9. Maria Blondeel

Was Testament misschien één van de toegankelijkste projecten die voorgesteld werden, dan is het werk van Maria Blondeel misschien net het tegenovergestelde. Voor een minder ervaren publiek is deze geluidskunst een kunstvorm die om meer toelichting vraagt, maar daarom niet altijd minder geapprecieerd werd. Deze, voor veel mensen, misschien de twee uitersten in toegankelijkheid van kunst illustreerden ook dat ons opzet om verschillende kunstvormen onder de mensen te brengen geslaagd was, aangezien vele werken (deze en ook andere) effectief tot gesprekstof werden.

Toekomststraat - Toekomststraat is de vertaling van het licht in de stad naar geluid. Het geluid reageert in “real time” op het licht. De tonen die men hoorde waren van een elektronische geluidsgenerator in een wagen. Lichtsensoren vastgemaakt aan de ruiten van de wagen stuurden de geluidsgenerator. De toonhoogte en intensiteit van het geluid veranderde door de lichtinval naargelang de verkeerssituatie en de verschillende locaties bij een rit door Gent.

Deze kunstvorm was duidelijk niet voor iedereen weggelegd, maar een leuke confrontatie om de mensen meer te doen nadenken bij de werken die zien en horen.

Maria Blondeel (geluidskunstenaar)

10. Mikhaïl Bezverkhny

De confrontatie met de twee werelden van Mikhail Bezverkhny, de meesterviolist uit Rusland die in 1976 de Koningin Elizabeth wedstrijd won, was voer voor controverse. Over de virtuositeit van zijn vioolspel was iedereen het eens en vele mensen waren van ver buiten de buurt speciaal gekomen om

hem nog eens te horen spelen. Zijn schilderijen en tekeningen brachten een ander geluid, daar waren de meningen fel verdeeld. Maar zo hoort het ook, net wat we daarnet reeds vermelden, was dat één van de leuke ervaringen bij de organisatie van Entr'Art, dat het publiek met elkaar over de werken in discussie ging, of net laaiend enthousiast elkaar bevestigden in hun gelijk. Wat ze noemen een rijke ervaring.

Mikhail Bezverkhny (violist - beeldend kunstenaar)

11. Hemadi

Hemadi is waarschijnlijk de meest kleurrijke figuur in onze buurt, zijn uitstraling en levenswijze zal menig buurtbewoner er toe bewogen hebben om eens een bezoekje te brengen aan het atelier van deze exceptionele kunstenaar.

Misschien zullen de mensen hun ogen opengetrokken hebben bij hun bezoek over het atelier, het beantwoord ongeveer aan alle clichés die er over kunstenaars bestaan. Grote ogen werden er open getrokken bij de ontdekking van zijn gevarieerd kunstenpalet. Zijn verschillende technieken en gebruik van verscheidene media, zijn ongelooflijke expressiviteit werden veel meer gespreksonderwerp dan de kunstenaar zelf. Voor veel mensen een echte ontdekking in hun buurt.

Hemadi (beeldend kunstenaar)

12. Wouter Deprez en Frow Steeman

Men kan natuurlijk niet vermijden dat wanneer een naam als Wouter Deprez valt dat een deel van het publiek geboeid was om deze BV in zijn eigen omgeving te zien te krijgen en daar bepaalde humorverwachtingen aan vastknoopte. Maar dat viel best mee. De meeste mensen waren vooral benieuwd op welke manier de woordkunstenaar zich in het project zou begeven.

Hij had met Frow een perfecte partner gevonden. Met haar prachtige tekeningen, de hilarische illustraties en presentatie van haar prentenboek "Mijn Kip" werd duidelijk dat kunst ook grappig mag zijn. Wouter bevestigde dit met brieven aan zijn (pasgeboren) zoon.

Tegelijk was dit ook één van de locaties waar de vele families met kinderen die Ent'Art bezochten de kans zagen ook hun kinderen bij het bezoek te betrekken.

Wouter Deprez (humorist-schrijver-woordkunstenaar)
Frow Steeman (illustrator-graficus)

13. Le Saveur du Moulin Rouge

Henri de Toulouse-Lautrec was er van overtuigd dat wat de keuken in de Moulin Rouge aan het publiek voorschotelde kunst was. Hij was zo verslingerd aan l'Art de Cuisine dat hij zelf recepten schreef en voorstelde. Voor hem was koken hetzelfde als het schrijven van een gedicht of het dansen van een choreografie. Geïnspireerd door deze visie creëerde Foodkunstenaar Vincent Van Cauwenberghe enkele artistieke versies van "de heerlijke smaak van de Moulin Rouge".

In de etalage van zijn zaak had hij in gepaste Moulin Rouge-sfeer een aantal exquise gerechten gepresenteerd die tot de verbeelding spraken met daarbovenop even proeven van een blijkbaar tijdloos chocoladehapje kreeg ook dat zintuig zijn gading.

Vincent Van Cauwenberghe (foodkunstenaar)

14. Entr'ain

In de marge van Entr'Art organiseerden we ook Entr'ain voor jongeren. Zo konden we iedere leeftijd geboeid naar de buurt doen afzakken of er gewoon blijven. Op en rond het oud stationnetje in de Forelstraat kregen we de toestemming om een graffiti-event op te zetten. Entr'ain had 2 luiken : een workshop op zaterdag en een jam op zondag.

De workshop was een overweldigend succes. En de resultaten mogen er zijn ! Ongelooflijk wat de kinderen op die muren gezet kregen. Echt tof.

Bij de Jam van zondag was het leuk dat de meeste jammers ook afkomstig waren uit of banden hadden met de buurt. De ene kant werd bezet door jongens van Toykyo. Zij maakten een eenvoudige tekening, met verwijzingen naar de toekomstige kinderkribbe en de naam van de straat (Toekomststraat : the future is hier). De andere kant werd bezet door gasten verbonden aan de graffiti jeugddienst. Zij maakten elk een tekening : een kangoeroe en vogels enerzijds en een triptiek van de levenscyclus met zeer gedetailleerde tekeningen van een baby, een zelfportret van de graffiteur en een portret van een oude man. Het geheel is verbonden via treinsporen.

Een succesvolle locatie en echte publiekstrekker, zowel voor jongeren als voor het bezoekerspubliek die dikwijls voor het eerst graffitikunstenars life aan het werk zagen.

Het slot-event

Het Entr'Art weekend kreeg een passend slot op zondag. In de loods van Astranova nestendel de bezoekers en de kunstenaars zich samen in de zetels en op de stoelen van de horecagroothandel om een fabuleus slotconcert van HT Roberts mee te maken.

In een ongelooflijke serene sfeer, zoals het ganse weekend verlopen was, bracht HT Roberts iedereen nog een laatste keer in vervoering, waarna zowel de kunstenaars, de bezoekers als de organisatoren met een voldaan gevoel huiswaarts konden. Entr'Art was geslaagd.

